

فرازی از وصیت‌نامه شهید محسن آغاسی اصفهانی

باز هم جوانی دیگر، به خون خفته‌ای دیگر و بالاخره شهیدی دیگر که در مبارزات مردم مسلمان ایران هر روز از این شهدا بسیار داریم؛ شهیدانی که فقط برای رسیدن به حق‌شان و به خاطر احیا و اجرای اسلام کشته شدند و همانند رهبرشان حسین (ع) سر از پا نشناختند. آنها که در راه رسیدن به مقصود و در جنگ حق و باطل، جان خود را فدای اسلام کردند و در این راه از هیچ چیز دریغ نداشتند. شهیدانی که با چشمان باز و دل‌هایی آکنده از محبت معبودشان، خدای حق تعالی، هم‌چون عاشقان پاک‌باخته در راه وصال به معشوق به سوی صحنه‌های پیکار حق و باطل روان شدند و به سیل مجاهدین فی سبیل الله پیوستند. در آن‌جا با دریایی که از خون خود ساختند، بسیاری از دشمنان اسلام و قرآن را غرق نمودند؛ دریایی که امواج خروشانش می‌رود تا کاخ‌های ستم را در سرتاسر عالم در کام خود فرو برد و فرشته صلح و صفا و آزادی را در فضایی فارغ از تعدی و تجاوز استعمار و استحمار و استثمار و استبداد از شوق به پرواز در آورد، ولی آن شاهدان همیشه جاوید که اینک در ملکوت اعلی حاضرند و به دور از دامنه دید ما خاکیان آرمیده‌اند، قبل از عروج، شرط و شروط معراجی شدن را بر روی تکه پاره‌های کاغذ تحت عنوان وصیت‌نامه نوشته و برای پویندگان این راه به یادگار گذاشته‌اند؛ یادگاری که در آخرین لحظات عمرشان در این دنیای فانی آن را تهیه و تنظیم نمودند و با خون خود آن را امضا کردند تا کسی نپندارد که آنان این راه را ناآگاهانه یا با تحمیل آمده‌اند. اینک آنها رفته‌اند و پیام‌هایشان که از اعماق دل‌های پاکشان برخاسته و توسط هم‌زمان آنها از لابه‌لای پیکرهای به خون آغشته‌شان به ما رسیده، با زبان بی‌زبانی به ما می‌گویند:

ای کسانی که عشق حسین (ع) در سر می‌پرورانید! یا چون ما به صحنه بیابید و در راه پیروزی ایده و مرام حسین (ع) شربت شهادت بنوشید و یا چون زینب در پشت جبهه بمانید و پیام ما را به حق پرستان برسانید که ما برای آن‌که ثابت کنیم در صحنه هستیم، باید در این انتخاب بزرگ و سرنوشت ساز یکی را برگزینیم تا بدین وسیله به زندگی این دنیا معنی دهیم و جای خود را در آن جهان باز یابیم.